

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]
z dnia 11 czerwca 2007r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] w składzie:

Jolanta Styszyńska – przewodnicząca
Elżbieta Dąbrowska – sędzia
Jadwiga Gilewska – sędzia

w obecności Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego [REDAKTOWANE]

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach 18 kwietnia 2007r., 27 kwietnia 2007r. i w dniu 11 czerwca 2007r. sprawy przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] wpisanej na listę radców prawnych w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] obwinionej o to, że:

będąc pełnomocnikiem z urzędu [REDAKTOWANE] po otrzymaniu zawiadomienia z dnia 13 maja 2005r. Sądu Apelacyjnego w [REDAKTOWANE] III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych o rozprawie apelacyjnej mającej odbyć się w dniu 30 czerwca 2005r., godz. 9:00, sala 7 w sprawie z powództwa [REDAKTOWANE] przeciwko [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] Obszar [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] o odszkodowanie, gdzie stawiennictwo reprezentowanej strony na posiedzeniu było nieobowiązkowe, nie uczestniczyła w rozprawie apelacyjnej, ani nie powiadomiła o niej [REDAKTOWANE] co spowodowało, że o oddaleniu złożonej osobiście przez niego apelacji [REDAKTOWANE] dowiedział się po wezwaniu go przez pełnomocnika strony pozwanej do zapłaty kosztów zastępstwa i w związku z tym upłynął mu termin do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku, a nie znając uzasadnienia wyroku zmniejszyły się jego możliwości do ewentualnego złożenia kasacji co stanowi naruszenie art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych (Dz.U. z 2002r. Nr 123, poz. 1059 z późniejszymi zmianami) w związku z art. 29 ust.1 i 4 Zasad Etyki Radcy Prawnego przyjętych przez VI Krajowy Zjazd Radców Prawnych uchwałą w dniu 6.11.1999r. wraz z późniejszymi zmianami.

o r z e k a:

1. Obwinioną radcę prawnego [REDAKTOWANE] **uznaje za winną** tego, że:

- 1) będąc pełnomocnikiem z urzędu [REDAKTOWANE] po otrzymaniu zawiadomienia z dnia 13 maja 2005r. Sądu Apelacyjnego w [REDAKTOWANE] III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych o rozprawie apelacyjnej mającej odbyć się w dniu 30

czerwca 2005r., godz. 9:00, sala 7 w sprawie z powództwa [redacted] przeciwko [redacted] w [redacted] Obszar [redacted] w [redacted] o odszkodowanie, gdzie stawiennictwo reprezentowanej strony na posiedzeniu było nieobowiązkowe, nie uczestniczyła w rozprawie apelacyjnej, nie powiadomiła o niej [redacted] co spowodowało, że o oddaleniu złożonej osobiście przez niego apelacji dowiedział się on po wezwaniu go przez pełnomocnika strony pozwanej do zapłaty kosztów zastępstwa procesowego i w związku z tym upłynął termin do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku, a brak uzasadnienia wyroku uniemożliwił ewentualne wniesienie kasacji. Nadto [redacted] jako pełnomocnik z urzędu nie sporządziła pisemnej opinii o braku podstaw do wniesienia środka odwoławczego. Czyny te stanowią naruszenie art. 29 ust.1 i 4 Zasad Etyki Radcy Prawnego w związku art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych (Dz.U. z 2002r., Nr 123, poz. 1059 z późniejszymi zmianami) i za to

wymierza karę pieniężną w wysokości 2.000,00zł (słownie: dwa tysiące złotych)

2. Kosztami postępowania w kwocie 1.500,00zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w [redacted] – Sąd obciąża radcę prawnego [redacted]

U z a s a d n i e n i e

Na skutek wniesionej w dniu 29 lipca 2005r. skargi przez [redacted] w przedmiocie niewłaściwego świadczenia pomocy prawnej przez radcę prawnego [redacted] Dziekan Okręgowej Izby Radców Prawnych w [redacted] przekazał Rzecznikowi Dyscyplinarnemu skargę wnosząc o wszczęcie postępowania wyjaśniającego.

W dniu 3 listopada 2005r. radcy prawnemu [redacted] została przekazana skarga [redacted] z wnioskiem o ustosunkowanie się do jej treści. W dniu 9 listopada 2005r. [redacted] złożyła odpowiedź na skargę, do której skarżący [redacted] ustosunkował się pismem z dnia 16 czerwca 2006r.. W dniu 8 sierpnia 2006r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego [redacted] dokonała przesłuchania wstępnego [redacted] Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2006r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wszczął postępowanie wyjaśniające przeciwko radcy prawnemu [redacted] W dniu 4 września 2006r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przedstawiła radcy prawnemu [redacted] zarzuty. W tym też dniu doszło do zapoznania się przez radcę prawnego z treścią dowodów zgromadzonych w sprawie i do jej przesłuchania, a także zostało zamknięte postępowanie wyjaśniające.

Wnioskiem z dnia 11 marca 2007r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wystąpiła do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy OIRP w [redacted] o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego [redacted] zarzucając jej popełnienie przewinień dyscyplinarnych określonych w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych oraz art. 29 ust.1, 2, 3 i 4 Zasad Etyki Radcy Prawnego polegających na tym, że będąc pełnomocnikiem z urzędu [redacted] po otrzymaniu zawiadomienia z dnia 13 maja 2005r. Sądu Apelacyjnego w [redacted] III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych o rozprawie apelacyjnej mającej odbyć się w dniu 30 czerwca 2005r., godz. 9:00, sala 7 w sprawie z powództwa [redacted] przeciwko [redacted] w [redacted] Obszar [redacted] w [redacted] o odszkodowanie, gdzie stawiennictwo

reprezentowanej strony na posiedzeniu było nieobowiązkowe, nie uczestniczyła w rozprawie apelacyjnej, ani nie powiadomiła o niej [redacted] co spowodowało, że o oddaleniu złożonej osobiście przez niego apelacji [redacted] dowiedział się po wezwaniu go przez pełnomocnika strony pozwanej do zapłaty kosztów zastępstwa i w związku z tym upłynął mu termin do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku, a nie znając uzasadnienia wyroku zmniejszyły się jego możliwości do ewentualnego złożenia kasacji.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

W październiku 2003r. radca prawny [redacted] została ustanowiona pełnomocnikiem z urzędu [redacted] w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w [redacted] VI Wydział Pracy sygn. akt [redacted] o zapłatę kwoty 149.952,00 zł z powództwa [redacted] przeciwko [redacted] Wyrokiem z dnia 18 lutego 2005r. Sąd Okręgowy w [redacted] oddalił powództwo [redacted] i zasądził od niego na rzecz pozwanej [redacted] kwotę 2.700,00 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu, z uwagi na fakt, że strona pozwana w trakcie procesu reprezentowana była przez pełnomocnika zawodowego adwokata [redacted] Rady prawnemu [redacted] Sąd orzekający zasądził kwotę 2.700,00zł z tytułu zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej [redacted] z urzędu.

Dowód: - Wyrok Sądu Okręgowego w [redacted] sygn. akt [redacted]

Wyrok Sądu Okręgowego z dnia 18 lutego 2005r. został doręczony radcy prawnemu [redacted] która zapoznała z przedmiotowym orzeczeniem [redacted] wyjaśniając mu, iż w jej ocenie orzeczenie Sądu Okręgowego jest zasadne, a złożenie apelacji może narazić go na dodatkowe koszty dla pełnomocnika strony pozwanej. [redacted] przyjął argumenty przedstawione przez radcę prawnego, oświadczył, że nie chce aby apelacja była wniesiona, jednakże po pewnym czasie zmienił zdanie i sam sporządził i wniósł apelację - w ostatnim dniu terminu do jej wniesienia. O powyższej okoliczności radca prawny [redacted] została powiadomiona telefonicznie przez [redacted] Sąd Apelacyjny zawiadomieniem z dnia 13 maja 2005r. powiadomił [redacted] o terminie rozprawy apelacyjnej, zastrzegając, iż stawiennictwo na posiedzeniu jest nieobowiązkowe. [redacted] o posiedzeniu Sądu nie został zawiadomiony, ani przez Sąd Apelacyjny, ani przez radcę prawnego. Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2006r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację [redacted] O oddaleniu apelacji [redacted] nie został zawiadomiony przez [redacted] która nie uczestniczyła w wyznaczonej rozprawie i nie zainteresowała się jej wynikiem.

Dowód: - Odpowiedź na skargę złożona przez [redacted] w dniu 9.11.2005r
- Protokół z przesłuchania wstępnego [redacted] z dnia 8.08.2006r.
- Skarga [redacted]
- Pismo [redacted] z dnia 16.06.2006r.
- Zawiadomienie Sądu Apelacyjnego w [redacted] z dnia 13.05.2005r.
- Zeznania obwinionej [redacted]

Pismem datowanym - 1 lipca 2005r. - skierowanym na adres Kancelarii Rady Prawnego [redacted] adwokat [redacted] wezwała [redacted] do dobrowolnej zapłaty zasądzonej kwoty 3.000,00 zł - z uwagi na prawomocność wyroku Sądu Apelacyjnego w [redacted] w sprawie sygn. akt [redacted] z dnia 30 czerwca

2005r.. Przedmiotowe wezwanie radca prawny [REDACTED] bezzwłocznie po otrzymaniu przekazała listownie [REDACTED]

Dowód: - Wezwanie do zapłaty z dnia 1.07.2005r.

- Koperta z datownikiem 22.07.2005r.
- Skarga [REDACTED] z dnia 26.07.2005r.
- Odpowiedź na skargę złożona przez [REDACTED] w dniu 9.11.2005r.

Po otrzymaniu wezwania do zapłaty zasądzonych kosztów procesu pismem z dnia 26.07.2005r. [REDACTED] sam złożył wniosek o przywrócenie terminu i doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem, nie powiadamiając o powyższej okoliczności swego pełnomocnika. Wniosek ten został przez Sąd Apelacyjny odrzucony postanowieniem z dnia 17 sierpnia 2005r. sygn. akt [REDACTED] a orzeczenie zostało doręczone wprost [REDACTED] z pominięciem ustanowionego pełnomocnika z urzędu. Po powzięciu przez [REDACTED] wiadomości o złożeniu przez [REDACTED] w/w wniosków (przy okazji zapoznania się z aktami sprawy dyscyplinarnej) radca prawny w dniu 9 sierpnia 2006r. wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 17 sierpnia 2005r. o odrzuceniu wniosku powoda.

Postanowieniem z dnia 11 września 2006r. sygn. akt [REDACTED] Sąd Apelacyjny w [REDACTED] umorzył postępowanie o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [REDACTED] o odrzuceniu wniosków powoda. Postanowieniem z dnia 6 lutego 2007r. po rozpoznaniu zażalenia złożonego przez [REDACTED] Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone postanowienie z dnia 17 sierpnia 2005r. i sprawę przekazał Sądowi Apelacyjnemu w [REDACTED] do ponownego rozpoznania.

Dowód:- Pismo z dnia 26.07.2005r.

- Koperta z dnia 27.07.2005r.
- Postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 17.08.2005r.
- Pismo [REDACTED] z dnia 9.08.2006r. – wniosek powoda o przywrócenie terminu
- Zażalenie z dnia 9.08.2006r. na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [REDACTED]
- Pismo procesowe z dnia 5.09.2006r. do Sądu Apelacyjnego K 93
- Pismo procesowe z dnia 5.09.2006r. K. 94
- Postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 11.09.2006r. sygn. akt [REDACTED]
- Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6.02.2007r.

Na rozprawie w dniu 11.06.2007r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego dokonał zmiany kwalifikacji prawnej zarzucanych czynów w ten sposób, że zamiast powołanego art. 29 ust. 1, 2, 3 i 4 Zasad Etyki Radcy Prawnego powołał artykuł 29 ust.1 i 4 Zasad Etyki Radcy Prawnego i wniosł o ukaranie obwinionej karą upomnienia. Obwiniona wniosła o wymierzenie jej najniższego wymiaru kary.

Obwiniona, przyznała się do zarzucanych jej czynów usprawiedliwiając swoje działanie różną praktyką sądów, na dowód czego przedstawiła wezwanie Sądu Apelacyjnego w [REDACTED] w sprawie sygn. [REDACTED] z dnia 12.03.2007r. dotyczące posiedzenia tegoż Sądu w dniu 24.04.2007r., które zostało skierowane zarówno do [REDACTED] jak i do [REDACTED]. Przedłożyła również protokół z rozprawy apelacyjnej z dnia 24 kwietnia 2007r. i Postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 24 kwietnia 2007r. sygn. akt [REDACTED] oddalające wniosek o przywrócenie terminu oraz odrzucające wniosek o doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem. Oświadczyła również, że gotowa była wnieść skargę kasacyjną bez uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego, o ile [REDACTED] wyraziłby taką wolę.

- Dowód: - Postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 24.04.2007r.
 - Protokół z rozprawy apelacyjnej z dnia 24.04.2007r.
 - Zeznania obwinionej z rozprawy z dnia 11.06.2007r.

Uwzględniając powyżej opisany stan faktyczny i przeprowadzone postępowanie dowodowe, a w szczególności fakt, iż obwiniona przyznała się do zarzucanych jej czynów, Sąd uznał, że obwiniona dopuściła się zarzucanych jej czynów.

Radca prawny przy wykonywaniu obsługi prawnej winien dochować należytej staranności. W niniejszej sprawie brak należytej staranności w działaniach radcy prawnego przejawiał się zdaniem Sądu orzekającego tym, że w sytuacji gdy uznała, że brak jest podstaw do wniesienia apelacji, nie sporządziła pisemnej opinii prawnej o braku podstaw do wniesienia apelacji, nie zawiadomiła o powyższej okoliczności Prezesa Sądu, a także pomimo powzięcia wiadomości o terminie posiedzenia Sądu Apelacyjnego, nie zawiadomiła swego mandanta o terminie posiedzenia, a pomimo, że sama w nim nie uczestniczyła w posiedzeniu sądu nie zainteresowała się jego wynikiem i nie skontaktowała się w tej sprawie z [REDAKTOWANO] chociaż udzielone jej pełnomocnictwo nie zostało odwołane.

Z uwagi na treść art. 133 § 3 k.p.c. stanowiącego, iż w sytuacji gdy w sprawie został ustanowiony pełnomocnik procesowy doręczenia należy dokonać bezpośrednio pełnomocnikowi, obwiniona winna zdawać sobie sprawę, iż zawiadomienie o posiedzeniu Sądu Apelacyjnego zostało przez sąd orzekający doręczone tylko jej, z pominięciem powoda [REDAKTOWANO]. Skoro zatem nie został on zawiadomiony przez swojego pełnomocnika o terminie rozprawy apelacyjnej nie mógł wziąć w niej udziału. Skoro nie znał treści niekorzystnego dla siebie wyroku sądu apelacyjnego, nie mógł również zażądać od pełnomocnika wystąpienia we właściwym czasie o uzasadnienie przedmiotowego orzeczenia. Zgodnie bowiem zgodnie z art. 387 § 3 k.p.c. orzeczenie Sądu drugiej instancji z uzasadnieniem doręcza się tej stronie, która w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji zażądała doręczenia. W przypadku złożenia wniosku po upływie określonego terminu wnioski takie podlega odrzuceniu (art. 328 § 1 k.p.c.). Z przepisów kodeksu postępowania cywilnego (art. 398⁵ § 1 k.p.c.) wynika że, aby strona postępowania miała możliwość wniesienia skargi kasacyjnej konieczne jest wystąpienie przez pełnomocnika zawodowego z wnioskiem o doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem. Tak więc zaniechanie radcy prawnego w w/w sprawie spowodowało niemożność wywiedzenia skargi kasacyjnej. Bez wątplenia zaniechanie [REDAKTOWANO] stanowiło brak należytej dbałości o interesy skarżącego. Zdaniem Sądu, pełnomocnik który nie wypowiedział pełnomocnictwa miał obowiązek zapewnić należyłą reprezentację strony.

Sąd nie uwzględnił twierdzeń [REDAKTOWANO] co do tego, iż przez uchybienia radcy prawnego [REDAKTOWANO] został zobowiązany do zapłaty kwoty 3.000,00 zł na rzecz pełnomocnika, przeciwnika procesowego adwokat [REDAKTOWANO]. Ponieważ [REDAKTOWANO] przegrał proces w obu instancjach, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik, miał obowiązek zwrócić przeciwnej stronie procesu poniesione przez nią koszty (art. 98 k.p.c.). Ustanowienie radcy prawnego z urzędu, nie zwalnia bowiem strony z obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi w przypadku przegrania procesu (art. 121 k.p.c.). Żaden przepis prawa nie uzasadnia obciążenia tegoż radcy prawnego z urzędu kosztami postępowania z uwagi na wynik sprawy, tak jak tego domagał się skarżący.

Na podkreślenie zasługuje to, że [REDAKTOWANO] po wyroku sądu pierwszej instancji został powiadomiony przez pełnomocnika z urzędu o konieczności pokrycia również kosztów postępowania apelacyjnego - w sytuacji przegrania sprawy przed Sądem Apelacyjnym.

Błędne przeświadczenie [REDAKTOWANO] spowodowane niezrozumieniem treści pouczenia Sądu Okręgowego udzielonego mu na rozprawie 20 września 2002r. dotyczącego zwolnienia od kosztów nie może być podstawą do uznania, że poprzez uchybienie radcy prawnego z

powodu niezawiadomienie skarżącego o terminie rozprawy i o możliwości złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku – [redacted] doznał uszczerbku majątkowego.

W świetle powyższych okoliczności należy uznać, że obwiniona swoim działaniem dopuściła się przewinień dyscyplinarnych określonych w art. 29 ust.1 i 4 Zasad Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych. Podważyła zaufanie do zawodu radcy, a nadto nie wykazała należytej staranności.

Sąd zastosował przy wymierzaniu kary za w/w przewinienia karę adekwatną do czynu. Oceniając działania profesjonalnego pełnomocnika, któremu powierzono prowadzenie sprawy z urzędu na rzecz i w interesie skarżącego sąd uznał, że popełnił on istotny błąd wobec czego nie mógł uwzględnić wniosków obwinionej i zastępcy rzecznika o wymierzenie najniższego wymiaru kary.

O kosztach postępowania Sąd orzekł uwzględniając nakład pracy, ilość posiedzeń Sądu oraz orzeczoną karę.

Od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w [redacted] za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w [redacted] w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu orzeczenia.

Do odwołania należy załączyć odpis odwołania dla wszystkich stron.

Otrzymują:

- 1) Radca prawny [redacted]
- 2) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego [redacted]
- 3) Pokrzywdzony [redacted]
- 4) Minister Sprawiedliwości
- 5) a/a

[Handwritten signature]

[Large handwritten signature]

[Handwritten signature]